

Thì nào là Văn Minh?

Tác Giả: Ngô Nhân Dụng

Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 18:20

Muốn biết trình độ tinh thần của một xã hội, hãy coi nguyên nhân nào gây ra những cuộc tranh chấp giữa người và người.

Tôi nghĩ ta có câu “Hôn nhân, dĩ nê, vãn cớ chi thù.” Thù ghét nhau vì những cuộc hôn nhân bất thành, hoặc vì tranh giành nhau những mảnh ruộng đất, đó là những mối thù lớn. Ruộng đất gây tranh chấp về kinh tế, còn chuyện hôn nhân liên quan tới danh giá của một gia tộc. Nhìn văn minh làng xã của chúng ta để cao danh giá, danh giá một giòng họ cũng lớn bằng hoặc còn quan trọng hơn cả quyền lợi kinh tế.

Ở nước Mỹ chúng ta thường thấy các nhà chính trị đem nhau ra tố cáo tội này tội nọ để hất cẳng lẫn nhau. Có người đang đắc cử ông tổng thống mới làm bộ trưởng thì bộ trưởng là đã từng thuê mướn di dân bất hợp pháp giúp con cho mình. Thế ra một người Mỹ khi thuê mướn nhân viên thì không có bộ phận pháp y đi tra xét xem người đó có giấy tờ hợp pháp hay không; đó là việc của nhà nước. Những chính trị gia kia bộ coi là có tội vì đã không đóng thuế an sinh xã hội cho người làm. Về tội trốn thuế, lại thêm tội bóc lột sức lao động của di dân! Thế là phải xin ông tổng thống rút tên mình ra.

Có mấy người đắc cử ông Obama mới vào nôi các những phải rút lui sau khi bộ trưởng giác đã từng quên đóng thuế. Có người Mỹ đã đắc cử để làm Thượng phán Tòa cao những phải rút lui vì bộ trưởng trong đảng mình đã có lúc “ngiên ng” không giữ đúng lập trường chống phá thai. Về rồi lại có mấy nhà chính trị nôi danh bộ trưởng giác với tội ngoi tình, phải từ bỏ ghế mới làm những viên tổng thống. Nếu nước Pháp cũng theo phong tục đó thì chắc các ông tổng thống phải từ chức hết. Nghe mấy chuyện đó thì chúng ta biết phong hóa của nước Mỹ nó như thế nào. Kể chuyện nước người ta để suy ngẫm về chuyện nước mình.

Việt Nam, chúng ta không có những chính trị gia theo nghĩa bình thường, vì chỉ có một đảng đắc cử quyền làm chính trị. Nước ta chỉ có các quan chức, các cán bộ tranh giành nhau địa vị, để có quyền và sinh lợi. Về các quan chức này thường vì những lý do nào để tranh giành, hất cẳng lẫn nhau?

Báo Người Việt trong tuần rồi thuật lại một bản tin trên các báo Pháp Luật và Dân Trí trong nước kể chuyện một quan chức quận Hà Đông bị một chức (một chức thanh tra hái ra tiền) vì lợi ích cá nhân cố ý cho con trai đi tẩu hai mâm cỗ vượt qua quy định của đảng Cộng Sản. Rồi khi hiểu được giới đã chăm chú để tin trên và viết tiếp bày tỏ ý kiến. Chắc có chuyện 2 mâm cỗ mà

Tác Giả: Ngô Nhân Dáng
Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 18:20

Như quý vị không biết họ đã quên câu chuyện trên, xin quý vị tìm đọc lại trong báo Ngọn Vĩt ngày Thứ Ba tuần qua. Một đồng viên cao cấp tên là Nguyễn Hữu Dàng thì chắc tôi có thể nói cho con, hai bên nhà trai nhà gái mới ngó ngàng mới 40 mâm cỗ. Nhưng ông Dàng đã thêm 2 mâm nữa. Năm, bảy tháng sau ông bắt đồng ý quỳ trước Hà Đông thì cáo tội vi phạm “nếp sống văn minh” và bắt một chiếc thanh tra xây dựng, một chiếc xe đạp các báo mô tả là “hái ra tiền!”

Chính quy n m t n c cũng có th xây d ng n p s ng văn minh, trong m t ch ng m c gi i h n. Chính sách giáo d c, văn hóa c a qu c gia có nh h ng t i n p s ng hàng ngày c a dân chúng. Trong m c này tu n tr c chúng tôi đã nh c đ n kinh nghi m Singapore, “Lâu lâu, th ch và pháp lu t cũng nh h ng đ n đ o đ c con ng i; gi ng nh dân Singapore đã t p đ c thói quen không x rác, không v b y lên t ng” sau khi có lu t tr ng ph t r t n ng. B i vì, khi b lu t pháp ràng bu c mãi, dù không mu n thì tính tình ng i ta đ n đ n cũng thay đ i, các thói quen s ng hàng ngày cũng đ i. Nói nh v y i nh đ n các x Đ c, Nh t B n, Th y Sĩ, Th Nhĩ K , là nh ng n i tôi không th y ng i dân x rác ngoài đ ng. M t đ c gi đã góp ý ki n r ng c các n c đó ng i ta ph t t i x rác r t n ng cho nên ng i dân m i gi s ch s . Nhân đây xin c i chính. Tôi đã h i ng i dân m y x này, n c h không có lu t l c m x rác nh Singapore.

Có hai đường lối cải tạo công truyền thống Đông Phương. Dùng hình luật để xây dựng “Nếp Sống Văn Minh” là chủ trương của Pháp gia; các ông Lý Quang Diêu, Mao Trạch Đông dựa theo Hàn Phi Tử. Còn các nước Nhật, Tây Sứ, hay thiên văn là Nho gia: “phú chi, giáo chi.” Làm sao cho dân dần dần mở rộng giáo hóa họ; nhưng ngược lại công quyên, các bất trật tự họ nêu gương và khen ngợi để họ dần dần biến thành tốt. Công nghệ, xã hội sẽ dần dần văn minh hơn.

Thì nào là Văn Minh?

Tác Giả: Ngô Nhân Dụng

Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 18:20

Đông Cộng Sản Việt Nam theo lối Mao Trạch Đông, uốn nắn đảng viên và dân chúng bằng những quy định về cách ăn uống của người ta. Khi được tin trên báo Pháp Luật trong nước chúng ta mới biết Đông Cộng Sản Việt Nam muốn áp dụng “Nếp Sống Văn Minh” cho cán bộ một cách nghiêm ngặt, không khác gì Singapore cấm dân nhai kẹo cao su. Nghiêm đến mức họ quy định cán bộ làm đám cưới không được mời quá 40 mâm cỗ. Mời 41 mâm là kém văn minh. Chỉ vì ông Nguyễn Hữu Dăng làm sai quy định đó cho nên mới mất cái ghế hải ngoại!

Nhưng chúng ta vẫn không hiểu thế nào mà tại sao Đông Cộng Sản đã dùng quyền lãnh đạo xã hội để quy định những chuyện bất cần bộ phận theo, như làm đám cưới thì không được làm quá 40 mâm cỗ? Bộ không có chuyện gì thì thế nào, quan trọng hơn là đưa vào chương trình xây dựng “Nếp Sống Văn Minh” hay sao? Có quy định nào bắt buộc các cán bộ phải biết nói những lời như “xin lỗi,” hay “cảm ơn” hay không? Có luật nào bắt các ông thanh tra máy ngày phải đi tìm mọt gỗ hay không? Chuyện gì thân thiện xã hội cũng bị ưu tiên xếp sau văn minh là sao? Người lãnh đạo có thói quen hay rửa tay sạch sẽ thì có ý thức phải giúp cho dân chúng chung quanh mình sạch sẽ hơn!

Trong những quy định xây dựng xã hội văn minh, những xã, thôn văn hóa, thì nào người ta cũng ghi định các quy tắc sống văn sinh, giữ sạch sẽ. Nhưng trong một chế độ đã học hỏi được từ

Thế nào là Văn Minh?

Tác Giả: Ngô Nhân Dụng

Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 18:20

xã hội thì bất công chính sách, luật lệ, quy định nào cũng chỉ là bánh vẽ, chỉ nói mà không có thực hiên. Chúng trở thành những vô khí ngớ ngẩn ta dùng để tấn công nhau, tranh giành quyền lợi với nhau. Ngay luật đi đường cũng vậy, luật về vệ sinh nơi công cộng cũng vậy.

Cuối cùng, mọi thứ luật lệ có mục đích tốt đẹp thì đâu cũng chỉ tạo cơ hội cho những người có quyền trong tay tham nhũng. Và giữa giai cấp chiếm đoạt quyền cai trị thì hẳn sẽ dùng các quy định làm công cụ để chà đạp cơ hội hết công bằng.

Như tôi đã từng chuyển cũ để suy ngẫm. Năm 2008, có triển lãm hoa anh đào Nhật tại khu triển lãm Giảng Võ, Hà Nội vào Tháng Tư. Triển lãm có 300 cành hoa anh đào Nhật kết thành 3 cây hoa anh đào lớn. Những ngày trong ngày khai mạc, nhiều người đã xúm vào ngắm cành, vớt hoa chung đem về làm quà riêng. Sang năm 2009, một lần nữa đông hơn 500 công an cẩn thận sát cạnh dùi cui, để các công dân phòng ngừa phạm tội. Liều Giai đi ủng hộ giúp, để báo về 6 sáu cây hoa anh đào gửi sân vườn để ông Quynh Nguyễn Hà Nội, trước khi cho dân coi hoa thật. Những người Nhật Bản tặng hoa cho các phi công nhân vì chiến tranh gia nào phải dùng đến báo nhiều người để báo về mọi cây hoa gửi! Đó là lý, văn minh của người dân nước đó đã xuống đến như thế nào?

Trước công nhân dân Hà Nội nước trước công báo hoa như vậy, nhà thơ Hoàng Hinh đã nhận xét: “Rõ ràng đây là chuyện mang tính tất yếu, bất công, bất công, sự bất công bên trong con người Việt Nam sau một quá trình dài tích tụ phát triển đã lên đến đỉnh cao.”

Cái “đỉnh cao” đó là do một chế độ tài trợ ra. Khi một ông nọ chiếm đoạt quyền cai trị hơn nửa thế kỷ thì tình trạng bất công tự nhiên sẽ xảy ra. Nhà thơ gọi đó là “tính tất yếu.” Một guồng máy tài trợ áp bức lúc nào cũng đi kèm theo một hệ thống gian dối, phô bày một nếp sống giả trá. Khi ông chiếm đoạt tài đó là một chủ huy tất cả mọi mặt trong đời sống người dân, nắm đoạt quyền chính trị, kinh tế văn hóa, nghệ thuật, cho đến phong tục, cách ăn mặc nọ, nói năng nọ, thì sự bất công của nhóm người nắm quyền đó sẽ tác động đến mọi nết mốt tinh thần, đạo lý của xã hội. Nó hiện tại trong bất công, nó phơi bày trên xuống dưới một cách có hệ thống. Nó tích tụ từ hơn nửa thế kỷ nay trong nước Việt Nam, làm bất công, mọi nét của nếp mốt tinh thần của xã hội.

Người Việt Nam yêu nước phải tự hỏi nếu có tiếp tục như vậy thì tương lai dân tộc sẽ đi về đâu? Bởi vậy, những nhà trí thức như Hoàng Hinh, Nguyễn Huệ Chi, Hà Sĩ Phu, Nguyễn Quang A, vân vân, đã phải lên tiếng đòi ông Công Sơn phải bắt đầu tài trợ. Không một ai trong những người này tính đến chuyện sẽ lên cầm quyền thay thế cho các ông lý ông xã trong Câu

Thế nào là Văn Minh?

Tác Giả: Ngô Nhân Dụng

Thứ Bảy, 09 Tháng 1 Năm 2010 18:20

Lúc Ba Đình. Nhìn trông thấy nên móng tinh thần của đất nước bị phá hoại sự tồn tại thế kỷ, ai cảm lòng đau?

Các tờ báo trong nước như Pháp Luật đã từng thu hút câu chuyện mới choc vì hai mâm cơm, dù không bình luận cũng cho thấy một hình ảnh về cách sống của đám cán bộ, quan chức Cộng Sản. Ngay khi được chiếu u hiều nghĩa bóng ở đằng sau câu chuyện. Trong tay đang Cộng Sản Việt Nam, một chính sách nghe rất tốt đẹp như “xây dựng xã hội văn minh” cũng trở thành một trò múa rối nhảm nhí. Và mọi quy tắc, luật lệ của đảng đều được các quan chức cán bộ lợi dụng để tranh giành quyền hành, lợi lộc. Số họ hàng đến từ bên chết, trong họ thối nát, và tích tụ mớ ý thức rởm. Dân tộc Việt Nam còn phải chịu đựng cái nạn này cho tới bao giờ?